

кравеското семейство; и въ първия периодъ на революцията изглеждало като че той има сждбинитъ на Франция въ ржцйтъ си. Нъ скоро станжло явно, че той не може да обюздава възбуденитъ страсти. Крайнитъ републиканци го намразили, защото искалъ конституционно кралство; и дворътъ, особено кралицата, го възненавидѣли, за ревността му да въведе новъ редъ на работитъ. Слѣдъ гласуването на конституцията въ 1790, той се оттеглилъ въ частенъ животъ, до когато добилъ началството на арденската армия, съ която спечелилъ първитъ побѣди при Филипвилъ и Флоранъ. Сжденъ, по якобински клевети, за държавна измѣна и оневиненъ, той отишелъ въ Фландрия. Нъ въ Рошфоръ го уловили австрийцитъ и испратили въ Олмюцъ до 1797, когато Бонапартъ добилъ освобождението му. Нъ той не съчувствувалъ съ политиката на освободителя си и до падането му живѣлъ далечъ отъ държавнитъ работи. Той засѣдалъ въ камарата на прѣдставителетъ, като членъ отъ крайната лѣвица, отъ 1818 до 1824, и отъ 1825 до 1830 билъ пакъ водителъ на опозицията. Въ 1830, зелъ дѣятелно участие въ революцията, и командувалъ народната гвардия. Въ 1824 той посѣтилъ пакъ Америка, по покана на конгреса на Съединенитъ Държави, който му гласувалъ даръ отъ 1,000,000 лева и една земя; това пжтуване изъ Съед. Държави, което траяло една година, било единъ редъ отъ овации и тържества; американцитъ се трупали около него въ многобройни множества да му засвидѣлствуватъ признателността и любовта си. Въ Америка не могло да се за-

брави, че нѣкога Лафайетовата рицарска прѣданостъ на американското дѣло на свободата била създала романтическо съчувствие съ американцитъ у благороднитъ французски разреди, та въ 1778 американскитъ пратеници въ Парижъ, Франклинъ, Динъ и Ли, не само добили припознаването независимостта на Съединенитъ Държави, а и съжза на Франция. Прѣзъ Луи-Филиповото царуване Л. влѣзълъ въ ролята си на все недоволенъ и измаменъ опозиционеръ; него го считали прѣдводителъ на партията на движението. Той билъ една отъ най-благороднитъ политически личности на Франция. Вжж. *Mémoires, correspondance et manuscrits du général Lafayette* (Парижъ, 1836 — 1837).

Лафайетъ. Градъ въ Съединенитъ Държави (Индиана), въ обл. Типокано, на канала отъ Уабашъ за езеро Ерие; 16,407 жит. Голѣма търговия по Уабашъ и по желѣзницитъ; градътъ е на кръстопжтя на 5 желѣзници. Фабрика за хартия. Голѣми заведения за приготвяне консервирани меса, които се изнасятъ въ югъ; житни складове. Артезиански кладенци въ срѣдъ града, 70 метра дълбоки, които даватъ лѣковита солена симпурна вода. Градътъ е основанъ въ 1825. — *Лафайетъ* е още името на 6 американски околии, по една въ Аркансасъ, Флорида, Луизиана, Мисисипи, Мисури и Висконсинъ.

Лафаргъ (Полъ). Французски икономистъ и политически дѣецъ отъ социалъ-демократическата партия, род. въ 1842. За участие въ една студенческа демонстрация противъ 2-та империя билъ изключенъ отъ парижското медицинско училище, та довършилъ медицинското си учение въ Лондонъ,